

Utjecaj programa za obuku slovenskih liječnika primarne zaštite za prepoznavanje depresije i procjenu rizika samoubojstva te brigu o takvim bolesnicima: istraživanje s praćenjem

Saška Roškar, Anja Podlesek, Maja Zorko, Rok Tavčar. Mojca Zvezdana Dernovšek, Urban Groleger, Milan Mirjanič, Nuša Konec, Evgen Janet, Andrej Marušič

Cilj Provesti i vrjednovati program za obuku slovenskih liječnika primarne zaštite o prepoznavanju i liječenju depresije i prevenciji samoubojstava.

Postupci Istraživanje je provedeno u 3 susjedne slovenske regije (Celje, Ravne na Koroškem i Podravska) sa sličnim stopama samoubojstava i ostalim zdravstvenim pokazateljima. Svi liječnici primarne zdravstvene zaštite iz Celja (N = 155) i Ravne na Koroškem (N = 35) pozvani su u program obuke. Od siječnja do ožujka 2003., otprilike polovina njih je sudjelovala u programu (82 od 190; edukacijska skupina), dok druga polovina (108 od 190; kontrolna skupina 1) i liječnici iz Podravske regije (N = 164; kontrolna skupina 2) nisu sudjelovali u programu. Stope propisivanja antidepresiva i anksiolitika prije i nakon intervencije uspoređene su između regija. Također su uspoređene i stope samoubojstava tri godine prije i tri godine nakon obuke.

Rezultati Od 2002. do 2003., stopa propisivanja antidepresiva u edukacijskoj skupini povećala se 2,33 puta ($P < 0,05$), a samo 1,28 put ($P < 0,05$) odnosno 1,34 put ($P < 0,05$) u kontrolnim skupinama 1 i 2. Međutim, 12-postotno smanjenje stope samoubojstava u regijama u kojima je provedena intervencija nije bilo značajno veće nego 4-postotno smanjenje u regijama u kojima nije provedena intervencija ($P > 0,05$).

Zaključak Naš program obuke pomogao je liječnicima da prepoznaju i liječe depresiju, međutim nije značajno smanjio stope samoubojstva.